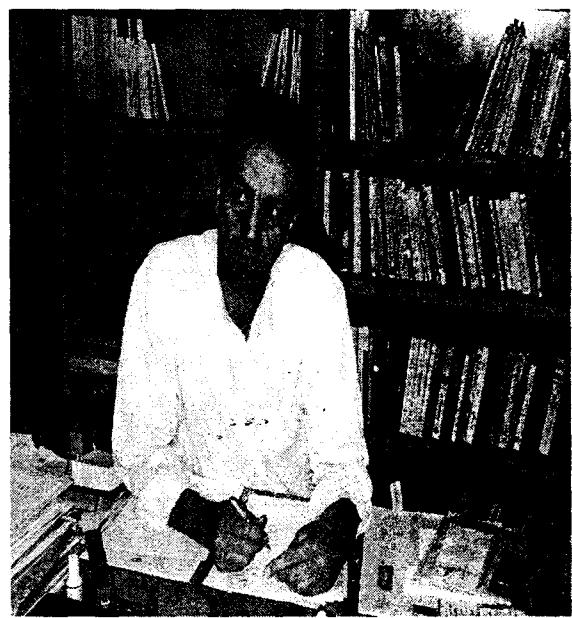

- آقای گل آبادی؛ کارپرداز محترم؛ این چهوضعش
- گلچین اساتید
- زنان در دولت احمدی نژاد
- زنان در آفساید
- ناکفته‌های دکتر رامشت

خواه ۱۵
هزار اصفهان سال اول شماره اول
قیمت: ۱۰۰ هزاری
دانشگاه اصفهان: قدهنگی هندی
کاهنامه انتقالی اجتماعی
سیاستی دانشجویی ارجمندی
کاهنامه انتقالی

(سالات دانشجویی: گذر از سیاست به علم)

تحولات نوع دوم، روبنایی، ظاهری و گاهی بسیار پرهزینه است. دانشجویان به طور بالقوه نیروی محركه برای ایجاد هر دو نوع تحول را در جامعه دارند. اما در برخی دورانها و شرایط خاص، ابرژی و توان آنها صرف تحولات نوع دوم می شود، یعنی تحولات سیاسی و صوری که سریع و گسترشده نیز هست. البته این گونه تحولات با طبیعت پرنشاط و پرتحرک و آرمان خواه دانشجویان نیز سازگارتر است. اما انقلاب سیاسی و اجتماعی دو عیب دارد؛ اول «سرعت در اقدام» و دوم «غلبه احساسات بر عقلاتیت». یعنی تصمیمات، سریع و بدون بررسی همه جانبی اتخاذ می شود و سریع نیز اجرا می شود. همچنین در تمام فرایندهای تصمیم گیری و اجرا، احساس بر عقل غلبه دارد. به علت همین دو عیب، انقلاب‌ها معمولاً پرهزینه اند و دست آوردهای واقعی آنها اندک است. یعنی رشد و توسعه اساسی در زندگی مردم ایجاد نمی کند.

البته انقلاب را به طور کلی و همیشه نمی توان مردود دانست. هرگاه راه بر هر گونه تحول - حتی تدریجی - بسته شود و تمام روزنه های امید برای دست یابی به روزگاری بهتر، مسدود شود، انقلاب قابل توجیه است. در غیر این حالت، حرکت های انقلابی، تنها و تنها هزینه می آفرینند.

در جهان سوم که مردم همواره انتظارات انباشته فراوانی دارند، یعنی تحولات عالم واقع بسیار کنترل از تحولات در فکر و انتظارات مردم رخ می دهد، شرایط برای حرکت های انقلابی آماده تر است. به همین علت است که دانشجویان جهان سومی معمولاً انقلابی و تند رو نیز هستند. اما در دنیا پیشرفته که دنیا

این نوشته گزینده ای است از سخنرانی دکتر محسن رنانی (عضو هیئت علمی دانشکده علوم اداری و اقتصاد دانشگاه اصفهان) که در سال ۱۳۸۲ در همایش انجمن های علمی دانشجویی سراسر کشور ایران شده است.

نسل دانشجو، نیرویی تحول خواه و تحول زا است. چرا که هم جوان است و جویای نام و هم عدالت طلب است و دارای آرزوهای بلند. اما تحول دو دسته است: نخست، تحولات طبیعی، تدریجی و غیر هدایت شده و محدود که در حوزه های اقتصادی و اجتماعی این گونه تحولات را «رشد»، «توسعه» و «تکامل» می نامند. دوم، تحولات برنامه ریزی شده، سریع و گسترشده که می توان بر آن نام «انقلاب» نهاد. معمولاً تحولات نوع اول، زیربنایی، عمیق و ماندگار است و

دانشجویان است. در واقع فعالیت مراکز و واحدهای سیاسی در دانشگاهها کم رنگ شده است و بر عکس فعالیت های گروهها و انجمن های علمی قوت گرفته است. انجمن ها و کانونهایی که به جای جلسات بحث سیاسی، جلسات بحث علمی می گذارند و به جای آموزش های رزمی و دفاعی، آموزشها و بازدیدهای علمی برگزار می کنند. این حرکت به طور نانوشته به معنی این است که نسل دانشجوی فعل کشور از فعالیت های سیاسی و انقلابی رویگردان است و به سوی فعالیت های عمیق و تاثیرگذارتر علمی روی آورده است.

چنین تحولی در بلند مدت دست آوردهای شیرینی خواهد داشت. در حالی که در گذشته فعالین انواع کانونها و انجمن های سیاسی و علمی معمولاً از میان

دانشجویانی بودند که به درس و مطالعه جدی اهمیت چندانی نمی دادند، اکنون بر عکس، دانشجویانی که در انجمن ها و کانونهای علمی فعالند، بیشترشان جزء دانشجویان ممتاز و علمی محسوب می شوند. این تحول را به فال نیک می گیریم و امیدواریم با تعمیق و گسترش این حرکت در دانشگاهها، در آینده، کشور ما شاهد تحولات آرام اما عمیق، کم هزینه اما جدی، بی هیاهو اما گسترده، مداوم اما با ثبات، بنیادین اما غیر ویرانگر، و علمی اما تحول آفرین باشد. چنین باد.

واقع بسیار سریع و هم پای انتظارات ذهنی مردم تغییر می کند، دانشجویان انگیزه ای برای تلاش انقلابی ندارند.

پس آیا دانشجویان در جوامع پیشرفته هیچ رسالت اجتماعی را دنبال نمی کنند؟ بر عکس آنها موجд عemic ترین و ماندگارترین تحولات و انقلاب ها می شوند. اما تحولات

آرام، تدریجی و محدود که وقتی کنار هم قرار می گیرند نوعی تحول انقلابی و عظیم ایجاد می کنند. آنان چگونه چنین می کنند؟ در واقع آنان با مشارکت جدی در فرایند رشد علمی و ایجاد تحولات تکنولوژیک و فن شناختی، موجب تحول جامعه خود، و بلکه کل بشریت، می شوند. به دیگر سخن هیچ فعالیتی سیاسی تر از فعالیت علمی نیست. فعالیت های علمی گرچه ظاهراً منفرد و جداگانه انجام می شوند و در یک اقدام همه جانبه و فراگیر عمومی محقق نمی شوند، اما

این فعالیت های منفرد و ظاهرها نامرتب که در گمنامی و آرامش کتابخانه ها و آزمایشگاهها در دانشگاهها و در سایر مراکز علمی انجام می شوند، آرام آرام نتیجه می دهند و دست آوردهای آنها بیکدیگر جمع می شود و یکباره به یک انقلاب در علم و فناوری تبدیل می شود و بخشی از زندگی مردم را متحول می کند. این چنین تحولی، هم عمیق تر و ماندگارتر و هم برای جامعه کم هزینه تر است.

پیدایش سریع و گسترده انجمن های علمی و فرهنگی در دانشگاهها نشانه بسیار مثبت و دلپذیری از تغییر در رویکرد